

Атлантида

Михайль Семенко

Вабить мене в краї неznані далекі
В царство ледяних шпилів і червоної міді
Через плечі віків озирнулась до мене Ревекка
Душу пестять образи Атлантиди
Ваблять мене підземні печери гроти
Оази пустель безлюдних
Екваторіальний промінь злотний
Мій дух остудить.